

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

SS. Nazarivs & Celsvs MM. 28. Iulij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

sed cum sic mortuis etiam hæresis est mortua. Ex
varijs apud Raderum in Aulâ S.

Cum te torpore, acediâ, vel tadio affici sentis, nobis
propterea desistere à studio spirituali; sed iuvenis
requirit manum, trahi te obsecrans, donec deus
suscitante gratiâ factus promptior alacriorq; curat.
S. Bein, serm. 22. in Cant.

SS. NAZARIUS & CELSVS MM.

28. Iulij.

HOs etiam fosclos barbarus Neronis gladius
demeffuit. Sed tamen sanguine suo rigati vi-
vunt illi etiamnum in manibus tuis. Vinam &
odorem virtutis sentias! Audi saltem. Spinæ rosam
proximam ajunt, id quod NAZARIUS probat
ex Iudæo patre, sed matre Christianâ genitus.
Anceps diu in utrius religionem pedibus iret,
demonstravit tandem plus matris se bibisse, fon-
tique sacro admotus à Lino Pont. Mediolanum
abiit. Ibi non multo tempore patrimonium om-
ne in egenos effudit, cumque vinctis pro Chri-
sto animum faceret, mercedem nobilem magni-
que martyribus æstimatam fustuarium accepit.
Sub hæc monitus à defunctâ matre in Gallias
contendit. Hic à nobili matronâ nobilissimum
puerulum CELSVM accipit inter bonas artes
educandum. Quantam, Superi! indoles pulchra
discit probro Magistro usa, Neronis imperio ad
tribunal uterque raptatur. Dubito an Magistrum,
an discipulum plus laudem, ille pedum calcibus
affligitur, nec tamen sibi, sed animulo suo CEL-
so timet. Hic virgis atrocem in modum cæditur,
nec tamen sibi, imò oculo suo Magistro NAZARIO
ingemiscit. Mox uterque illatam Christo injuriam
in

in Diis ulciscuntur, rectiusque hos humi affligunt. Mari deinde velut prato inambulantes vidisses. Mitto cætera. NAZARIUS cervicem gladio præbuit. Idem CELSVS fecit, tantillus discipulus Magistro tanto non impar. Ex Lippeloo.

Quod loquimur, dictamus & scribimus, de vite nostra parte prætervolat: qui dudum infans, subito puer, repente juvenis, & usque ad senectutem per spatia mutatur incerta, & antè se senem intelligit, quàm juvenem non esse miretur. S. Hieron. lib. c. 40. ff.

S. OLAVS MART. 29. Iulii.

SI ulli magnatum profuit alienas terras lustrare, OLAVO profuit Norwegiæ Regi. Fortè Angliæ regnum hospes intravit, cum oculis, non ut hodie fit, ad curiositatem abusus, inter peregrina decora Fidem nostram aspexit. Placuit; ac proin Rothomagi postea sacris undis ablutus alius in regnum suum rediit, aulæ comites permultos Episcopos & fidei præcones trahens. Sed & ipse gloriosum duxit dignumque rege munus, Evangelij præconium facere, quæ quidem inter Imperii curas prima jam illi erat. Altera ab hac, cum otium bella dabant, purgare regnum ab ariolis & incantatoribus, quos ille, quia fumos vendunt, dignissimos ignibus judicavit. Leges, quas Ecclesia sanxit, quàm sanctas à suis haberi voluerit, ex eo perspecies, si scias quàm severè neglectas in se ipso vindicavit. Nam fortè festo die cortice bacillum nudabat. Monitus statuit à malè otiosâ manu pœnas continuè expetere. Itaque assulas in ipsâ manu incendi voluit, & peccantem ignibus expiari. Cæterum quia justitiæ amans cum primis erat, nihil mirum si post hanc terris proscriptam etiam

Q. ipse